

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ved lov nr. 889 af 29. december 1989 blev der fra indkomståret 1991 indført skattepligt for gensidige forsikringsselskaber, både skadesforsikringsselskaber og livsforsikringsselskaber.

I forbindelse med denne skattepligt blev der indført overgangsregler for opgørelse af de skattepligtige kapitalgevinster, idet selskaberne som indgangsværdi kunne vælge at bruge anskaffelsværdi eller aktuel værdi. Denne metode forhindrede beskatning af urealiserede avancer og er i overensstemmelse med praksis de senere år ved udvidelse af skattepligten.

Reelt havde disse overgangsregler kun betydning for skadesforsikringsselskaber, idet livsforsikringsselskabers eventuelle selskabsskat modsvares af en tilsvarende nedsættelse af realrenteafgiften, jf. bestemmelsen i § 6 i realrenteafgiftsloven. Gensidige forsikringsselskaber vil i sagens natur ikke være sambeskattet.

SF reagerede derfor ikke over for de foreslåede og vedtagne overgangsregler.

Regeringen har imidlertid nu bebudet at ville fremsætte forslag om, at gensidige forsikringsselskaber kan omdannes til aktieselskaber uden skattemæssige konsekvenser og med brug af successionsprincippet. Af det før valget fremsatte lovforslag nr. L 39 (forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Gensidige forsikringsforeningers omdannelse til aktieselskaber m.v.) fremgik endvidere, at der skal skabes mulighed for at danne egentlige forsikringskoncerner bestående af både livs- og skadesforsikringsselskaber samt investeringsselskaber. Det er derfor nu af betydning, hvorledes overgangsreglerne for livsforsikringsselskaberne er udformet.

Dette blev også tydeligt demonstreret ved omdannelsen af Statsanstalten for Livsforsikring til aktieselskab og statens salg af aktierne til Baltica, hvor det ifølge dagspressen tilsyneladende var Statsanstaltens store – kunstigt skabte – skattemæssige underskud, der var det væsentligste aktiv.

Som anført er princippet om valg af den aktuelle værdi som indgangsværdi ved skattepligtens start et udmærket princip for skadesforsikringsselskaber.

Når det ikke er et rimeligt princip for livsforsikringsselskaber, skyldes det, at størstedelen af det regnskabsmæssige kapitalkafkast, herunder kapitalgevinster, henlægges til fordel for de forsikrede. Disse henlæggelser er skattemæssigt fradragsberettigede i henlæggelsesåret. Men disse henlæggelser beregnes ud fra de regnskabsmæssige værdier.

Får et livsforsikringsselskab således mulighed for skattemæssigt at vælge en højere værdi for aktiverne end den regnskabsmæssige værdi, vil der de kommende år efter skattepligtens indtræden blive konstateret nogle regnskabsmæssige kapitalgevinster, der ikke er skattepligtige, men i det omfang disse kapitalgevinster henlægges til fordel for de forsikrede (bonustilskrivning), vil denne henlæggelse være skattemæssigt fradragsberettiget.

Der vil derfor opstå skattemæssige underskud, der stort set svarer til forskellen mellem indgangsværdierne og de bogførte værdier. I det omfang disse underskud gennem sambeskatning med skadesforsikringsselskaber og investeringsselskaber kan udnyttes til fradrag i disse selskabers skattemæssige overskud, vil dette hul i overgangsreglerne altså koste skatte kroner.

Det foreslås derfor at justere overgangsreglerne nu.

Da SF ikke er klar over, hvornår og hvordan regeringen vil genfremsætte lovforslag nr. L 39, har SF valgt at fremsætte et selvstændigt lovforslag om ændringen af overgangsreglerne pr. 1. januar 1991, således at dette skærpente lovforslag er fremsat inden ikrafttræden af reglerne i lov nr. 889 af 29. december 1989.

Administrative og provenumæssige konsekvenser

De foreslåede regler vil medføre administrative lettelser, idet der bliver tale om let tilgængelige og entydigt fastsatte overgangsværdier.

Ud fra 1989-regnskaberne og skøn over værdiudviklingen i 1990 skønnes lovforslaget at forhindre fremkomsten af kunstige skattemæssige underskud på ca. 2.500 mio. kr. de kommende skatteår. I det omfang disse underskud ville være brugt til at nedbringe